

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 234.214 van 22 maart 2016
in de zaak A. 213.239/XIV-35.860**

In zake : XXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Julien Hardy
 kantoor houdend te 1400 Nijvel
 rue des Brasseurs 30
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE
VLUCHTELINGEN EN DE STAATLOZEN
kantoor houdend te 1000 Brussel
Koning Albert II-laan 26A

I. Voorwerp van het cassatieberoep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 29 juli 2014, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 126.720 van 3 juli 2014 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Het cassatieberoep is toelaatbaar verklaard bij beschikking nr. 10.765 van 5 september 2014.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eersteauditeur-afdelingshoofd Robert Vander Elstraeten heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State’.

Verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van de procedure ten einde te worden gehoord ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 25 november 2015.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Charlotte Verkeyn, die *loco*advocaat Julien Hardy verschijnt voor verzoeker, is gehoord.

Auditeur Barbara Speybrouck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoeker dient op 3 januari 2013 een tweede asielaanvraag in België in. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen neemt op 31 maart 2014 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 23 april 2014 tekent verzoeker tegen die weigeringsbeslissing beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Met een arrest van 3 juli 2014 weigert de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker. Dit is het bestreden arrest.

IV. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Uiteenzetting van het middel

4. Verzoeker werpt in een enig middelde schending op van de artikelen 9ter, 48, 48/3, 48/4 en 48/5 van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: de vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: het vluchtelingenverdrag), van de artikelen 2 en 15 van richtlijn 2011/95/EG van 13 december 2011 ‘inzake de normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming’ (hierna: richtlijn 2011/95), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 juni 1950 (hierna: het EVRM), en van de motiveringsplicht, voorzien in artikel 149 van de Grondwet en artikel 39/65 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker voert in een eerste onderdeel aan dat hij in zijn tweede asielaanvraag internationale bescherming heeft gevraagd, onder andere omwille van de gezondheidssituatie in Guinee, waarvoor hij heeft verwezen naar informatie over de ebola-epidemie aldaar. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen houdt in het bestreden arrest voor dat de vraag of er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker, wanneer hij naar zijn land

vanherkomst zou terugkeren, een reëel risico op ernstige schade zou lopen omwille van de ebola-epidemie, onder artikel 9ter van de vreemdelingenwet valt en niet onder artikel 48/4 van die wet. Volgens verzoeker viseert artikel 9ter van de vreemdelingenwet een specifieke procedure die in zekere mate ook het concept “subsidiare bescherming” betreft maar die op een specifieke manier wordt behandeld. Deze procedure betreft de vreemdeling “die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling”. Zij is niet bedoeld voor een risicosituatie die uit de algemene gezondheidssituatie voortvloeit. Verzoeker is van oordeel dat het risico op ernstige schade of vernederende behandelingen omwille van de algemene gezondheids-situatie in Guinee (ebola-epidemie) dan ook niet onder artikel 9ter van de vreemdelingenwet moet worden onderzocht.

Verzoeker voert inondergeschikte orde in een tweede onderdeel aan dat de motiveringsplicht, artikel 3 van het EVRM en de zorgvuldigheidsplicht zijn geschonden omdat de asielinstanties het risico op ernstige schade omwille van de ebola-epidemie in Guinee niet hebben onderzocht en het bestreden arrest daaromtrent geen rechtstreekse motivering bevat, hoewel verzoeker de aandacht van de asielinstanties daarop had getrokken.

5. In de memorie van wederantwoord herhaalt verzoeker het middel. Hij voegt betreffende het eerste middelonderdeel toe dat het verweer als zou verzoeker onvoldoende elementen naar voor brengen “die erop wijzen dat hij een persoonlijk, voorzienbaar en actueel risico loopt” niet binnen de bevoegdheid van de Raad van State valt. Volgens verzoeker bevestigt de argumentatie van de verwerende partij dat het bestreden arrest onvoldoende is gemotiveerd. De verwerende partij gaat eraan voorbij dat ebolabesmettingen wel door mensen gebeuren en in ieder geval door “niet-overheidsactoren” in de zin van artikel 48/5 van de vreemdelingenwet en dat de in deze laatste bepaling bedoelde actoren geen bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.

Beoordeling

6. Daargelaten de vraag of de schending van alle in het opschrift van het middel aangehaalde bepalingen dienstig kan worden ingeroepen tegen het bestreden arrest en de vraag of verzoeker voor iedere bepaling voldoende duidelijk uiteenzet op welke wijze die bepaling zou zijn geschonden, dient te worden vastgesteld dat zijn kritiek op de beoordeling in het bestreden arrest enkelbetrekking heeft op het onderzoek of verzoeker bij zijn terugkeer naar het land van herkomst “een reëel risico zou lopen op ernstige schade (meer bepaald ‘onmenselijke of vernederende behandeling’) omwille van de ebola-epidemie onder artikel 9ter van de vreemdelingenwet valt en niet onder artikel 48/4 van dezelfde wet”.

Verzoeker heeft in zijn verzoekschrift tot beroep voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in een eerste onderdeel “omtrent de nieuwe documenten” van het enige middel de in de aanvankelijk bestreden beslissing vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas betwist, doch dat onderdeel heeft helemaal geen betrekking op de uitbraak van een ebola-epidemie. Verzoeker is in een tweede onderdeel “omtrent de algemene situatie in Guinee” van het enige middel voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen uitgebreid ingegaan op de situatie van de Peulen in Guinee, waarbij het in het geheel niet ging over de algemene gezondheidssituatie in Guinee. Hij heeft verder enkel aangevoerd dat bovendien rekening moet worden gehouden “met de gezondheidssituatie in Guinee, die ook een risico inhoudt voor ernstige schaden en een nauwkeurige opvolging door de asielinstanties vereist” en hij heeft enkel gesteld dat het gaat om een “welbekende gezondheidssituatie”.

In het enige middel voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is derhalve geen enkele vermelding van of verwijzing naar de uitbraak van een ebola-epidemie te vinden. In het bestreden arrest heeft, anders dan verzoeker voorhoudt, dan ook geen beoordeling plaatsgevonden van een ebola-epidemie als zijnde een reden voor een aanvraag op grond van artikel

9tervan de vreemdelingenwet dan wel als een grond voor subsidiaire bescherming met toepassing van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker vermag diebeoordeling niet voor het eerst in de graad van administratieve cassatie te vragen.

Het eerste middelonderdeel is niet-ontvankelijk.

7. Vermits verzoeker in zijn verzoekschrift tot beroep voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de vreemdelingenwet heeft ingeroepen omdat in Guinee sprake is van een ebola-epidemie, was de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen er niet toe gehouden daarop te antwoorden of er rekening mee te houden in het bestreden arrest.

Het tweede middelonderdeel is,voor zover ontvankelijk, ongegrond.

8. Het enige middel kan niet tot cassatie leiden.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het cassatieberoep.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van tweeëntwintig maarttweeduizend zestien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Kaat Leus,	staatsraad,
met bijstand van	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Geert Debersaques